

תקון

וסדר לימוד למגיפה

מספר "חמדת ימים" שחיבר הדיין המוסמך ומקובל אלוקי תלמיד תלמידי האריז"ל, החסיד העניו כמוהר"ר בנימין הלוי זיע"א מעיה"ק צפת שחי בין השנים ש"ל - תל"ז, ואשר סידר את כתבי מהדורה קמא מהאריז"ל, מלבד סדרי לימוד, ותקונים שנתפשטו בכל תפוצות ישראל, ובראשם סדר "תקון חצות" ע"פ האריז"ל, ותקוני תפילות שבספר "שערי ציון" ובספר "תקוני שבת"

נדפס לראשונה בשנת תצ"א עם הערות מרא דארץ ישראל ומח"ס שלמי ציבור ושלמי חגיגה ועוד, ה"ה כמוהר"ר ישראל יעקב אלגאזי זיע"א, שהעתיקו מכתב יד ישן ועלום שם שרכש בהר מירון וכמו שהעיד בשער הספר, "חובא מחר הקודש גליל העליון על ידי אני הצעיר יעקב אלגאזי ולא נודע אל מי מקדושים הוא שרפים עומדים", ושוב חזר ונדפס בז' מהדורות תוך ל"ג שנים, עד שנתפשט בכל תפוצות ישראל

חודש אדר שנת ה' תש"פ לפ"ק

מחולק חינם לזיכוי הרבים

דברי ברכה לרגל המחדשה
מרשכבה"ג מרן שר התורה הגאון הגדול ר' חיים קניבסקי שליט"א

יום ז"ך לחודש מרחשון שנת "זרח בחשך אורך" (תשע"ח) לפ"ק

בעזרת הנל"ב ולאאע"י

בואו ונחזיק טובה מרובה להאברך
בהאדרת הספר הקדוש "חמדת ימים" לקדוש ה' מכובד מוהר"ר בנימין
הלוי זצוק"ל תלמיד הרמ"ע מפאנו ז"ל ורבו של מהר"מ זכות ז"ל, שהי' חי
בעיה"ק צפת בדורם של האר"י הקדוש והבית יוסף ועוד זיע"א, וכבר
שיבחו מאד כל גדולי עולם את הספר, כמובא בשל"ה הקדוש ובחיי אדם,
ובכתבי תלמידי הגר"א זיע"א, וכבר כתב בעל ה"לשם שבו ואחלמה" זיע"א
בספרו "הדעה" על בעל החמדת ימים והכתירו בתואר קדוש עליון, וכל
חכמי הדורות הכתירוהו בתוארים עצומים, ובעל "יסוד ושורש העבודה"
בצוואתו לבניו כתב "ראשון לכל ספרי מוסר תלמודו ספר חמדת ימים
ואחר סיום ספר זה תתחילו ראשית חכמה", והרב החיד"א ז"ל מעיד
על עצמו שבכל ערב שבת ומועד היה לומד בספר חמדת ימים את הסדר
שתיקן, והרבה תפילות שיסד המחבר מביא החיד"א ז"ל בספריו.
ומאחר והספר היה חתום כשלש מאות שנה בהדפסות ישנות בלא פיסוקים
ומפתחות, ושגיאות הדפוס נגעו בו לרוב, רחש לבו דבר טוב, להאדיר הספר
מחדש ולעשות אזניים לתורה, גם עשה מבוא גדול לפתחו, להכיר לבני
דורנו תלמידי החכמים את מהותו ויקר תפארתו של הספר ומחברו הק'.
כמה יגיעות יגע לסדר הספר חקרו והכינו ועשה לו סימניות בתכלית ההידור
והחן כדי שיוכלו ללמוד ממנו ולמצוא את אשר הנפש תבקש למוסר ויראת
השי"ת ולדבקה בו בתפילות ותחנונים נוראיים עטופי סודות נעלמים מבית
היוצר של קדושי עליון זיע"א, ופנים חדשות באו לכאן אשרי דורנו שזכינו
לכך.

ולפעלא טבא ידידיה אמינא יישר, ושכרו בעמלו ירבה מאת השי"ת, וזכות
הקדוש המחבר זיע"א יעמוד לו להתברך בכל טוב סלה, ונזכה כולנו לחזות
בעינינו בשוב ה' ציון, בביאת גוא"צ בקרוב במהרה בימינו אמן כ"ר.
הכותב וחותם לכבוד התורה ולומדי, ולכבוד קדוש ה' בעל החמדת ימים
זיע"א.

א"י ז' טסני

פסח שני כ"ט למב"י תשע"א

לזאת זכות גדולה למהדירי הספר מחדש, להרבות מוסר ויראת ה'. ויתברכו בכל טוב סלה ברוחניות וגשמיות מהדירי הספר והעוסקים בו. אמן סלה ועד.

פסח שני תשע"א

בברכת הכותב וחותם לכבוד התורה ומצפה לישועה

יעקב אדלשטיין

ח' תמוז תשע"ב –

பெரிய கி. பி. 1000 க்குப் பிற்பாடு

תקון למגיפה

שכתב המקובל האלוקי ר' בנימין הלוי לר' יחיאל אשכנזי סביבות שנת ש"פ
מכתיבת יד מהרח"ו

כתב למה"ר יחיאל אשכנזי נר"ו, בחירי רצתה נפשי וכו', אתה שלום וביתך
שלום וכל אשר לך שלום, הן קדם אביעה אל א-ל ש-די אתחנן, יאמר לצרותיכם
די, ושב מחרון אפיו.

ועל אשר דרשת מאותי, אודיעך איזה תקון מסוגל לענין המגיפה, דע, כי
בהיותי במצרים ראיתי במכתבי הקדש מהרח"ו ז"ל זה הסדר אשר אסדר לפניך וזה
לשונו, כבר הודעת סדר פטום הקטורת וסודו לזמן המגפה, ועתה אודיעך עוד
דברים כמוסים אצלי, ויועילו לאנשי רכי הלבב והם פחדנים מאד.

פסוקים לאומרון קודם כל תפילה

תאמר קודם תפילה בכל יום זה הפסוק ישר והפוך, ג' פעמים.

וְאֶנִּי אֲשִׁיר עֲדָךְ וְאֶהְיֶה לְפָקֶךְ חֲסִידֶךָ כִּי-הָיִיתָ מִשְׁגֵּב לִי וּמִגֹּס בְּיוֹם צָר-לִי:

ובכל עת שתמצה, או לפחות קודם כל תפילה, תקרא בפרשת ויקהל זאת
הפרשה, ג' פעמים.

פרשת המנורה

(יז) ויעש את-המנורה זהב טהור מקשה עשה את-המנורה וקנה גביעיה פפתיה ופרחיה ממנה היו: (יח) ויששה קנים ויצאום מצהיה שלשה קני מנרה מצהיה האחד ושלשה קני מנרה מצהיה השני: (יט) שלשה גבעים משקלים בקנה האחד פתור ופרח ושלשה גבעים משקלים בקנה אחד פתור ופרח פן לששת הקנים ויצאום מן-המנרה: (כ) ובמנרה ארבעה גבעים משקלים פפתיה ופרחיה: (כא) וכפתור תחת שני הקנים ממנה וכפתור תחת שני הקנים ממנה וכפתור תחת שני הקנים ממנה ויצאום ממנה: (כב) פפתיהם וקנתם ממנה היו קנה מקשה אחת זהב טהור: (כג) ויעש את-נרתיה שבעה ומלקתיה ומהתתיה זהב טהור: (כד) כפר זהב טהור עשה אתה ואת כל-כליה:

סדר לימוד

המסוגל לזמן מגיפה להגות בו יום יום

.....

שירת הים

(ל) ויושע ה' ביום ההוא את-ישראל מיד מצרים וירא ישראל את-מצרים מת על-שפת הים: (לא) וירא ישראל את-היך הגדלה אשר עשה ה' במצרים ויזראו העם את ה' ויאמינו בה' ובמשה עבדו: (א) אך וישיב-משה ובני ישראל את-השירה הזאת לה' ויאמרו לאמר אשירה לה' כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: (ב) עזי וזמרת ל-ה ניהי-לי לישועה זה א-לי ואנחהו אלקי אבי וארממנהו: (ג) ה' איש מלחמה ה' שמו: (ד) מרפבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים-סוף: (ה) תהמת וכסיו ירדו במצולת כמו-אבן: (ו) ומינה ה' נאדתי בפח ומינה ה' תרעץ אויב: (ז) וברב גאונה תחרס קמץ תשלח חרנה ואכלמו פקש: (ח) וברוח אפיה גערמו מים נצבן כמו-עד נזלים קפאו תהמת בלב-ים: (ט) אמר אויב ארדה אשוג אחלק שלל תמלאמו נפשי אתיק חרבי תורישמו ידו: (י) נשפת ברוחך פסמו גם צללו פעופרת במים אדירים: (יא) מן-כמכה באלם ה' מן-כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא: (יב) נטית ומינה תבלעמו ארץ: (יג) נחית בחסדך עם-זו גאלת נהלת

בְּעֶזְרָה אֶל-נֹחַ קִדְּשָׁהּ: (יד) שָׁמְעוּ עַמִּים וְהִזְוִין הָיִל אֶחָד יוֹשְׁבֵי פְלִשְׁתִּים: (טו) אֵין גְּבָהֵלוֹ אֱלֹפִי אֲדֹם אֵילָן מוֹאֵב וְאַחֲזָמוֹ הָעֵד נִמְלָגוּ כָּל יוֹשְׁבֵי כְנָעַן: (טז) תִּפְּלֵ עֲלֵיהֶם אִימַתָּה וְפָחַד בְּגִדְלֵ זְרוּעֶךָ וְדָמִי כָאֵבֶן עַד-וַעֲבֹר עִמָּךְ ה' עַד-וַעֲבֹר עִם-זֵי קְנוֹת: (יז) תִּבְאָמוּ וְתִטְעֲמוּ בָהֶר נַחֲלֶתְךָ מִכֹּון לְשִׁבְתֶּךָ פְּעֻלַּת ה' מִקְדָּשִׁי ה' כֹּונֵי יְהוֹיָדָה: (יח) ה' יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: (יט) כִּי בָא סוֹס פִּרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבִפְרָשָׁיו בָּיִם וַיִּשָּׁב ה' עֲלֵהֶם אֶת-מִי הָיִם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכּוּ בַּיָּבֵשׁ בְּתוֹךְ הָיִם: (כ) וַתִּקְרָא מִלִּים הַנִּבְיָאָה אֲחֻזָּת אֲחֶרֶץ אֶת-הַתֵּף בְּיָדָהּ וַתֵּצֵאֵן כָּל-הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בְּתַפִּים וּבַמַּחֲלֹת: (כא) וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם שִׁירָה לַה' כִּי-גָאָה גָאָה סוֹס וְרִכְבּוֹ רָמָה בָּיָם: (כב) וַיִּסַּע מֹשֶׁה אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּם-סוּף וַיֵּצֵאֵן אֶל-מִדְבַּר-שׁוּר וַיִּלְכְּנוּ שְׁלֹשֶׁת-יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא-מָצְאוּ מַיִם: (כג) וַיִּבְאֹו מִרְיָהּ וְלֹא יָכֻלוּ לְשַׁתֵּת מַיִם מִמִּירָה כִּי מִרְיָם הָם עַל-כֵּן קָרָא-שִׁמְיָהּ מִרְיָה: (כד) וַיִּלְגּוּ הָעָם עַל-מֹשֶׁה לֵאמֹר מַה-נִּשְׁתָּה: (כה) וַיַּעַק אֵל ה' וַיּוֹרֶהוּ ה' עֵץ וַיִּשְׁלַךְ אֶל-הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם שֶׁם לֹו חֵק וּמִטְפֵּט וְשֶׁם נִסָּהוּ: (כו) וַיֹּאמֶר אֶם-שִׁמְעֵה תִשְׁמַע לְקוֹל ה' אֱלֹקֶיךָ וְהִישָׁר בְּעֵינֶיךָ תַעֲשֶׂה וְהָאֲנֹתִי לְמִצְוֹתָיו וְשִׁמְרָתִי כָּל-חֻקּוֹ כָּל-הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר-שִׁמְתִי בַּמִּצְרִים לֹא-אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי ה' וְפָאָדָּה:

עשרת הדיברות

(א) וַיְדַבֵּר אֱלֹקִים אֶת כָּל-הַדִּבְרִים הָאֵלֶּה לְאֹמֶר: (ב) אֲנִי ה' אֱלֹקֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים: (ג) לֹא יִהְיֶה לָּךְ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל-פָּנָי: (ד) לֹא תַעֲשֶׂה-לָּךְ פֶּסֶל וְכָל-תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ: (ה) לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנִי ה' אֱלֹקֶיךָ אֶל-כָּל קָדָשׁ עוֹץ אֶבֶת עַל-בָּנוֹת עַל-שְׁלֹשִׁים וְעַל-רַבְעִים לְשָׁנָאִי: (ו) וְעִשָּׂה חֹסֶד לְאֵלֶפֶים לְאַהֲבֹו וּלְשִׁמְחֵת מִצְוֹתַי: (ז) לֹא תִשָּׂא אֶת-שֵׁם ה' אֱלֹקֶיךָ לְשׁוֹא כִּי לֹא יִנְקֹה ה' אֶת אֲשֶׁר-יִשָּׂא אֶת-שֵׁמוֹ לְשׁוֹא: (ח) זָכוֹר אֶת-יָוִם הַשַּׁבָּת לְקִדְּשׁוֹ: (ט) שִׁשֶּׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעִשִּׂיתָ כָּל-מְלָאכְתְּךָ: (י) וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּתוֹ לַה' אֱלֹקֶיךָ לֹא-תַעֲשֶׂה כָּל-מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ עֲבָדְךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֵמָתְךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ: (יא) כִּי שִׁשֶּׁת-יָמִים עָשָׂה ה' אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ אֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל-כֵּן בֵּרַךְ ה' אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ: (יב) כִּבְדֹּר אֶת-אָבִיךָ וְאֶת-אִמְךָ לְמַעַן יֵאָרְכְּךָ וְיֵיטֵב לָּךְ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר ה' אֱלֹקֶיךָ נָתַן לָּךְ: (יג) לֹא תִרְצַח לֹא תִנָּאֵף לֹא תִגְנוֹב לֹא תַעֲנֶה בְּרֵעֶךָ עַד שִׁקֵּר: (יד) לֹא תַחֲמֹד בֵּית רֵעֶךָ לֹא תַחֲמֹד אִשְׁתִּי רֵעֶךָ וְעַבְדּוֹ וְאִמָּתוֹ וְשׁוֹרֹוֹ וְחֲמֹרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ:

שירת האזינו

(א) האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרו-פי: (ב) יערה כמטר לקחי תגל כסל אמרתו כשעורם עליו-דשא וכרביבים עליו-עשב: (ג) פי שם ה' אקרא הבן גדל לאלקינו: (ד) הצור תמים פעלו פי כל-הרקנו משפט א-ל אמונה ואין על צדיק וישך הוא: (ה) שחת לו לא בני מומם דור עקש ופתלתל: (ו) ה-לה תגמלו-זאת עם נבל ולא חכם הלוא-הוא אביה קנה הוא עשה ויכננה: (ז) זכר ימות עולם בני שנות דר-והר שאל אביה ויגדה זמנה ויאמרו לה: (ח) בהנחל עליון גלים בהפרדו בני אדם יצב גבלת עמים למספר בני ישראל: (ט) פי חלק ה' עמו ועקב חבל נחלתו: (י) ומצאהו בארץ מדבר ובתרו וכל ישמן וסבבנהו ובוגנהו וצרההו פאישון עינו: (יא) כנשר יעיר קנו על-גוזליו ורחף נפרש כנפיו וקחהו ושארהו על-אברתו: (יב) ה' בדר נחמו ואין עמו אל בכר: (יג) ורכבהו על כמתי ארץ ויאכל תנובת שדי וינקחו דבש משלע וישמן מחלמיש צור: (יד) חמאת בקר וחלב צאן עם-חלב פרים ואילים בני-בשן ועתודים עם-חלב כליות חטה ודם-ענב תשתה-חמר: (טו) וישמן ישרון ויבעט שמנת עבית פשוה ויטש אל-זה עשהו וינבל צור ישעתו: (טז) וקנאהו בורגם בתועבת ובעיסהו: (יז) וזבחו לשדים לא אלה אלהים לא ודעום חדשים מקרב באו לא שערים אבותיכם: (יח) צור ילדה תשי ותשפה א-ל מהללך: (יט) וזרא ה' וינאץ מפעס בני ובנותיו: (כ) ויאמר אסתירה פני מהם אראה מה אחריהם פי דור תהפכת המה בנים לא-אמן בם: (כא) הם קנאנו בלא-אל כעסנו בהבליהם ואני אקניאם בלא-עם בני נבל אכעיסם: (כב) פי-אש קדחה באפי ותיקד עד-שאל תחתית ותאכל ארץ ויבלה ותלהט מוסדי הרים: (כג) אספה עלימו רעות חצי אכלה-בם: (כד) מזו רעב ולחמי רשף וקטב מרינו וישן בהמת אשלח-בם עם-חמת זחלי עפר: (כה) מחוץ תשפל-חרב ומחרהים אימה גם-בחור גם-בתולה וינק עם-איש שיבה: (כו) אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם: (כז) לולי כעס אויב אגור פן-ויכרו צהינו פן-יאמרו יהנו המה ולא ה' פעל כל-זאת: (כח) פי-גוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה: (כט) לו חכמי ישקילו זאת ובינו לאחריהם: (ל) איפה ורדה אחד אלה ושיגם ניסו רבבה אם-לא פי-צורם מכלם וזה הסגורם: (לא) פי לא כצוהנו צורם ואיבינו פלילים: (לב) פי-מגפן סדם גפנם ומשדמת עמרה ענבמו ענבי-רוש אשכלת מדרת למו: (לג) חמת תניגם ויגם וראש פתגם אכזר: (לד) הלא-הוא כמס עמדו חתום באוצרותיו: (לה) לו נקם ושלם לעת תמוט רגלם פי קרוב יום אידם וקש עתדת למו: (לו) פי-דיון ה' עמו

ועל-עבדיו ונתתם פי וראיה פי-אזלת לך ואפס עניו ועזוב: (לז) ויאמר אני
אלהימו צור חסני בו: (לח) אשר חלב זבחימו ואכלו ושתו וכן נסיכם וקומו
ויעזרכם ותי עליכם סתרה: (לט) ראוי עתה פי אני אני הוא ואין אלהים עמדי
אני אמית ואחיה מהצתי ואני ארפא ואין מידן מציל: (מ) פי-אשנא אל-שמים
זה ואמרתיו תי אנכי לעלם: (מא) אם-שנותי ברק חרבי ותאתו במשפט זה
אשיב נקם לצדי ולמשנאי אשלם: (מב) אשפור הצי מדם וחרבי תאכל בשר
מדם חלל ושבחה מראש פרעות אויב: (מג) הרגינו גוים עמי פי דם-עבדיו
נקם ונקם ושיב לצדיו וכפר ארמתי עמי:

מוחתת הקטורת

(יא) ויאמר משה אל-אהרן קח את-המחתה ותן-עליה אש מעל המזבח ושים
קטרת וחולך מהרה אל-העדה וכפר עליהם פי-וצא הקצף מלפני ה' החל
הנגף: (יב) ויקח אהרן כפאשרו הכה משה וינץ אל-תוך הקהל והנה החל הנגף
בעם ויתן את-הקטרת וכפר על-העם: (יג) ויעמד בין-המתים ובין החיים
ותעצר המגפה:

פרשת העקידה

(א) ויהי אחר הדבתים האלה והאל-הים נסה את-אברהם ויאמר אליו
אברהם ויאמר הנני: (ב) ויאמר קח-לא את-בנך את-יחידה אשר-אהבת
את-יצחק ולך אל-ארץ המצרים והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר
אמר אליך: (ג) וישכם אברהם בבקר ויחבש את-חמרו ויקח את-שני נעריו
אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה וקם וילך אל-המקום אשר-אמר-לו
האל-הים: (ד) ביום השלישי וישא אברהם את-עיניו וראה את-המקום
מרחק: (ה) ויאמר אברהם אל-נעריו שבו-לכם פה עם-החמור ואני והנער
נלקח עד-פה ונשתחוה ונשיבה אליכם: (ו) ויקח אברהם את-עצי העלה וישם
על-יצחק בנו ויקח בידו את-האש ואת-המאכלת וילכו שניהם יחדו: (ז)
ויאמר יצחק אל-אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בנו ויאמר הנה האש
והעצים ואנה השם לעלה: (ח) ויאמר אברהם אל-הים וראה לו השם לעלה
בנו וילכו שניהם יחדו: (ט) ויבאו אל-המקום אשר-אמר-לו האל-הים ויבן
שם אברהם את-המזבח ויערך את-העצים ויעקד את-יצחק בנו וישם אתו
על-המזבח ממעל לעצים: (י) וישלח אברהם את-ידו ויקח את-המאכלת
לשחט את-בנו: (יא) ויקרא אליו מלאך ה' מן-השמים ויאמר אברהם
אברהם ויאמר הנני: (יב) ויאמר אל-תשלה ידך אל-הנער ואל-תעש לו

מאניה כן עתה נדעתי כי-נרא אל-הים אלה ולא השבת את-בנה את-יחידה ממני: (יג) וישא אברהם את-עיניו ונרא והנה אל אחד נאמן בסדר בשרו ונלך אברהם ויקח את-האל ויעלהו לעלה תחת בני: (יד) ויקרא אברהם שם-המקום ההוא ה' ונרא אשר נאמר היום בחר ה' ונרא: (טו) ויקרא מלאך ה' אל-אברהם שנית מן-השמים: (טז) ויאמר כי נשבעתי נאם ה' כי יען אשר עשיתי את-הדבר הזה ולא השבת את-בנה את-יחידה: (יז) כי-בחר אברהם וחרפה ארבה את-זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על-שפת הים וירש זרעך את שער איביו: (יח) והתברכו בזרעך כל גוי הארץ לקב אשר שמעת בקלי: (יט) וישב אברהם אל-נעריו ונקמו וילכו וחדו אל-באר שבע וישב אברהם בבאר שבע:

שמואל ב' פרק כ"ד

(א) ויוסף אף ה' לחרות בישראל ויסת את-דוד בהם לאמר לך מנה את-ישראל ואת-יהודה: (ב) ויאמר המלך אל-יואב שר-החיל אשר-אתו שוטי-נא בכל-שבטי ישראל מדן ועד-באר שבע ופקדו את-העם וידעתי את מספר העם: (ג) ויאמר יואב אל-המלך ויוסף ה' אל-היך אל-העם פהם וכהם מאה פעמים ועיני אדני המלך ראות ואדני המלך למה חפץ בבקר הזה: (ד) ויחזק דבר-המלך אל-יואב ועל שני החיל ויצא יואב ושני החיל לפני המלך לפקד את-העם את-ישראל: (ה) ויעברו את-היordan ויחגו בערוער ימין העיר אשר בתוך-החיל הקד ואל-יעור: (ו) ויבאו הגלעד ואל-ארץ תחתים חדשי ויבאו דנה יען וסביב אל-צידון: (ז) ויבאו מבצר-צר וכל-עמי החני והפגעני ויצאו אל-נגב יהודה באר שבע: (ח) וישטו בכל-הארץ ויבאו מקצה תשעה חדשים ועשרים יום וירושלם: (ט) ויתן יואב את-מספר מפקד-העם אל-המלך ויהי ישראל שמנה מאות אלף איש-חיל שלף הרב ואיש יהודה חמש-מאות אלף איש: (י) ויך לב-דוד אתו אחרי-כן ספר את-העם ויאמר דוד אל-ה' הטאתי מאד אשר עשיתי ועתה ה' העבר-נא את-עון עבדך כי נספלת מאד: (יא) ויקם דוד בבקר ודבר-ה' הנה אל-גד הנביא חזה דוד לאמר: (יב) הלוך ודברת אל-דוד כה אמר ה' שלש אנכי נוסל עליך בחר-לך אחת מהם ואעשה-לך: (יג) ויבא-גד אל-דוד ויגד-לו ויאמר לו התבוא לך שבע שנים רעב בארץ אם-שלושה חדשים נסך לפני-צריך והוא רדףך ואם-היות שלשת ימים דבר בארץך עתה דע ונראה מה-אשוב שלחך דבר: (יד) ויאמר דוד אל-גד צר-לי מאד נפלה-נא ביד-ה' כי-רבנים רחמיו

ויבדד אדם אל-אפלה: (טו) ויתן ה' דבר בישראל מהבקר ועד-עת מועד וימת מין-העם מדין ועד-באר שבע שבעים אלף איש: (טז) וישלח דוד המלך וירשלים לשחתה וינחם ה' אל-הרעה ויאמר למלאך המשיחת בעם רב עתה הרף ידך ומלאך ה' היה עם-גרון ארונה היבסני: (יז) ויאמר דוד אל-ה' בראתו את-המלאך המפה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי העויתי ואלה הצאן מה עשיתי הרי נא ידך בי ובבנות אבני: (יח) ויבא גר אל-דוד ביום ההוא ויאמר לו עלה הקם לה' מזבח בגרון ארונה היבסני: (יט) ויעל דוד כדבר-גר כאשר צוה ה': (כ) ויסקף ארונה וירא את-המלך ואת-עבדיו עבדים עליו ויצא ארונה וישתחו למלך אפיו ארצה: (כא) ויאמר ארונה מהווע בא אדני המלך אל-עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך את-הגרן לבנות מזבח לה' ותעצר המגפה מעל העם: (כב) ויאמר ארונה אל-דוד וקח ויעל אדני המלך הסובב בעיניו ראה הבקר לעלה והמרגלים וכלי הבקר לעצים: (כג) הכל נתן ארונה המלך למלך ויאמר ארונה אל-המלך ה' אל-היך וירצך: (כד) ויאמר המלך אל-ארונה לא כן-קנו אקנה מאותך במהור ולא אעלה לה' אל-הי עלות חנם וקח דוד את-הגרן ואת-הבקר בכסף שקלים חמשים: (כה) ויבן שם דוד מזבח לה' ויעל עלות וישלמים ויעתר ה' לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל:

מלכים א' פרק ח'

(כב) ויעמד שלמה לפני מזבח ה' נגד כל-קהל ישראל ויפרש כפיו השמים: (כג) ויאמר ה' אל-הי ישראל איך-כמוך אלהים בשמים ממעל ועל-הארץ מתחת שומר הברית והחסד לעבדיך החלמים לפניך בכל-לפם: (כד) אשר שמרת לעבדך דוד אבי את אשר-דברת לו ותדבר בפני ובדעת מלאת פנים הנה: (כה) ועתה ה' אל-הי ישראל שומר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא-יכרת לך איש מלפני ושב על-פסא ישראל רק אם-ישמרו בדרך את-דרכם ללכת לפני כאשר הלכתי לפני: (כו) ועתה אל-הי ישראל נאמן נא בדרך אשר דברת לעבדך דוד אבני: (כז) כי האמנם ושב אל-הים על-הארץ הנה השמים וימי השמים לא יכלכלוך אף כי-הבית הזה אשר בניתי: (כח) ופנית אל-תפלת עבדך ואל-תחנתו ה' אל-הי לשמע אל-הרעה ואל-התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום: (כט) להיות עינך פתוחה אל-הבית הזה ללכת ויום אל-המקום אשר אמרת והנה שמי שם לשמע אל-התפלה אשר ותפלל עבדך אל-המקום הזה: (ל) ושמעת אל-תחנת עבדך ועמך ישראל אשר ותפללו אל-המקום הזה ואתה תשמע אל-מקום שבתך אל-השמים ושמעת

וּסְלַחְתָּ: (לא) אֶת-אִשֶּׁר יִחַטֵּא אִישׁ לרעהוֹ וְנִשְׂא-בִּן אִלָּה לְהֵאֱלֹתוֹ וְכָא אִלָּה
לפני מִזְבֵּחַךְ בַּיּוֹם הַזֶּה: (לב) וְאִתְּחָל תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם וְעֲשִׂיתָ וְשִׁפְטִיתָ
אֶת-עַבְדְּךָ לְהַרְשִׁיעַ רִשְׁעִי לְתֵת דְּרָכִי בְּרָאשִׁי וּלְהַצִּידִיק צְדִיק לִתֵּת לוֹ פְּצֻדָּקָתִי:
(לג) בְּהִנֵּנִי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי אוֹיֵב אֲשֶׁר יִחַטְאוּ-לְךָ וְשָׁבוּ אֵלֶיךָ וְהוֹדִוּ
אֶת-שִׁמְךָ וְהִתְפַּלְּלוּ וְהִתְחַנְּנוּ אֵלֶיךָ בַּיּוֹם הַזֶּה: (לד) וְאִתְּחָל תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם
וּסְלַחְתָּ לַחַטָּאת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְהַשְׁבֵּתָם אֶל-הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּ לַאֲבוֹתָם: (לה)
בְּהַעֲצֹר שָׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר כִּי יִחַטְאוּ-לְךָ וְהִתְפַּלְּלוּ אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה וְהוֹדִוּ
אֶת-שִׁמְךָ וּמִחַטָּאתָם וְיִשׁוּבוּן כִּי תַעֲנֶנּוּ: (לו) וְאִתְּחָל תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם וּסְלַחְתָּ
לַחַטָּאת עַבְדְּךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל כִּי תוֹרֵם אֶת-הַדֶּחֶךְ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יִלְכוּ-בָּהּ
וְנִתְּתָה מָטָר עַל-אֶרֶץ אֲשֶׁר-נָתַתָּה לַעַמְּךָ לְנַחֲלָה: (לז) רַעֲב כִּי-יִהְיֶה בְּאֶרֶץ
הַבֶּרֶךְ כִּי-יִהְיֶה שִׁדְפוֹן וְרָקוֹן אֶרֶץ חֲסִיל כִּי יִהְיֶה כִּי יִצֹר-לוֹ אוֹיֵב בְּאֶרֶץ שְׂעִירָיו
כָּל-גֵּנֶעַ כָּל-מַחֲלָה: (לח) כָּל-תַּפְלָה כָּל-תַּחֲנָה אֲשֶׁר תַּחֲנֶה לְכָל-הָאָדָם לְכָל
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּן אִישׁ גֵּנֶעַ לְבָבוֹ וּפְרִשׁ כַּפּוֹ אֶל-הַבַּיִת הַזֶּה: (לט) וְאִתְּחָל
תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שִׁבְתְּךָ וּסְלַחְתָּ וְעֲשִׂיתָ וְנָתַתָּ לְאִישׁ כָּכָל-דְּרָכֵי אֲשֶׁר תִּדְעַ
אֶת-לִבְבוֹ כִּי-אִתְּחָל יִדְעֵתָ לְבַדְּךָ אֶת-לִבְבוֹ כָּל-בֶּן הָאָדָם: (מ) לִמְעַן יִרְאוּךָ
כָּל-הַיָּמִים אֲשֶׁר-הֵם חַיִּים עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לַאֲבוֹתֵינוּ: (מא) וְגַם
אֶל-הַנִּכְבִּי אֲשֶׁר לֹא-מַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל הוּא וְכָא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה לִמְעַן שִׁמְךָ: (מב)
כִּי וְשִׁמְעוּן אֶת-שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְאֶת-דְּרֹךְ הַחֲזָקָה וְיִדְעוּךָ הַנְּסִיגָה וְכָא וְהִתְפַּלְּלוּ
אֶל-הַבַּיִת הַזֶּה: (מג) אִתְּחָל תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שִׁבְתְּךָ וְעֲשִׂיתָ כָּכָל
אֲשֶׁר-יִקְרָא אֵלֶיךָ הַנִּכְבִּי לִמְעַן יִדְעוּן כָּל-עַמֵּי הָאֶרֶץ אֶת-שִׁמְךָ לִירְאָה אִתְּךָ
כַּעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל וְלִדְעֵת כִּי-שִׁמְךָ נִקְרָא עַל-הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בְּנִיתִי: (מד) כִּי-יִצְאָ
עַמְּךָ לְמַלְחָמָה עַל-אוֹיֵב בַּחֶדֶךְ אֲשֶׁר תִּשְׁלַחֵם וְהִתְפַּלְּלוּ אֶל ה' הַדֶּךְ הַעִיר אֲשֶׁר
בַּחֶדֶת בָּהּ וְהַבַּיִת אֲשֶׁר-בְּנִיתִי לְשִׁמְךָ: (מה) וְשִׁמְעֵתָ הַשָּׁמַיִם אֶת-תַּפְלָתָם
וְאֶת-תַּחֲנָתָם וְעֲשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם: (מו) כִּי יִחַטְאוּ-לְךָ כִּי אִין אָדָם אֲשֶׁר לֹא-יִחַטֵּא
וְאִנְפֵּת בָּם וְנִתְּתָם לִפְנֵי אוֹיֵב וְשָׁבוּם שְׁבוּתָם אֶל-אֶרֶץ הָאוֹיֵב רְחוֹקָה אִין
קְרוֹיָבָה: (מז) וְהַשִּׁיבוּ אֶל-לִבְבוֹם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבוּ-שָׁם וְשָׁבוּ וְהִתְחַנְּנוּ אֵלֶיךָ
בְּאֶרֶץ שְׁבוּתָם לֵאמֹר חֲטָאנוּ וְהַעֲזִינוּ רִשְׁעֵנוּ: (מח) וְשָׁבוּ אֵלֶיךָ כָּכָל-לִבְבוֹם
וּבְכָל-נַפְשָׁם בְּאֶרֶץ אִיבוּתָם אֲשֶׁר-שָׁבוּ אִתְּם וְהִתְפַּלְּלוּ אֵלֶיךָ הַדֶּךְ אֶרֶץ
אֲשֶׁר נָתַתָּה לַאֲבוֹתָם הַעִיר אֲשֶׁר בַּחֶדֶת וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בְּנִיתִי לְשִׁמְךָ: (מט)
וְשִׁמְעֵתָ הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שִׁבְתְּךָ אֶת-תַּפְלָתָם וְאֶת-תַּחֲנָתָם וְעֲשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם: (נ)
וּסְלַחְתָּ לַעַמְּךָ אֲשֶׁר חֲטָאוּ-לְךָ וּלְכָל-פְּשָׁעֵיהֶם אֲשֶׁר פָּשְׁעוּ-בְּךָ וְנִתְּתָם לְרַחֲמֵי
לִפְנֵי שְׁבוּתָם וְרַחֲמוּם: (נא) כִּי-עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרָיִם מִתּוֹךְ

כור הברזל: (גב) להיות עיניך פתוחות אל-תחת עבדך ואל-תחת עמך ושראל לשמע אליהם בכל קראם אליך: (גג) כי-אתה הבדלתם לך לגולה מכל עמי הארץ כאשר דברת ביד משה עבדך בהוציאת את-אבותינו ממצרים ה' אלקים:

ישעיה סימן כ"ה

(א) ה' אלקי אתה ארוממך אודה שמך כי עשית פלא עצות מרחוק אמונה אמן: (ב) כי שמת מעיר לגל קרנה בעזרה למפלה ארמון זרים מעיר לעולם לא יבנה: (ג) על-כן יכבדוך עם-עו קרנת גנים עריצים ויראוך: (ד) כי-הלית מעוז לדל מעוז לאבטון בצר-לו מחסה מזרח אל מחרב כי רוח עריצים כורם קור: (ה) כחרב בעיון שאון זרים תכנוע חרב בצל עב זמיר עריצים וענה: (ו) ועשה ה' צב-אות לכל-העמים בחר הזה משתה שמנים משתה שמרים שמנים ממחים שמרים מזקקים: (ז) ובלע בחר הזה פגז-הלז! הלז על-כל-העמים והמסקה הנסוכה על-כל-הגוים: (ח) בלע המות לגצה ומחה ה' אלקים דמעה מעל כל-פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל-הארץ כי ה' דבר: (ט) ואמר ביום ההוא הנה אל-תנו זה קנינו לו וישיענו זה ה' קנינו לו נגלה ונשמחה בישועתו:

ישעיהו פרק ל"ח

(ט) מכתב לחזקתו מלך יהודה בחלול ויחי מחליו: (י) אני אמרתי בדמי ומי אלכה בשיערי שאול פקדתי יתר שנותי: (יא) אמרתי לא-אראה ל-ה ג-ה בארץ החיים לא-אבטי אדם עוד עם-יושבי הדל: (יב) דודי נסע ונגלה מגי פאהל רעו פקדתי כארג חיי מדלה ובצעני מיום עד-לילה תשלימני: (יג) שויתי עד-פקד פארי כן ישבר כל-עצמותי מיום עד-לילה תשלימני: (יד) כסוס עגור כן אצפצף אהגה פיונה דלו עיני למרום ה' עשקה-לו ערבני: (טו) מה-ארבר ואמר-לו והוא עשה אדהה כל-שנותי על-מר נפשי: (טז) ה' עליהם נחני ולכל-בהן חיי רוחי ותחלימני ותחגיני: (יז) הגה לשלום מר-לי מר ואתה חשקת נפשי משחת בלי כי השלכת אחרי גוף כל-חטאי: (יח) כי לא שאול תודה מות וחללה לא-ישברו יודדי-בזר אל-אמתך: (יט) כי חיי היא יודך כמני היום אב לבנים יודיע אל-אמתך: (כ) ה' להושיעני ונגותי נגנז כל-ימי חיינו על-בית ה':

סגולת אמירת ספר תהלים בעשרה

ויאמרו תהלים כולו בקיבוץ עשרה בני אדם, והוא סגולה נפלאה להמלט מכל

צרה.

י"ח פרקי תהלים

ואשר לא יעצור רוח להיות פנאי לזה לא יעבור מלהגות בה"י מזמורים אלו,

בסוד ח"י ח"י הוא יודך וכו', ואלו הם.

תהלים פרק ד'

(א) למנצח בנגינות מזמור לדוד: (ב) בקראי עגב! אל-הו צדקי בצר הרחבת
לו חגגי ושמע תפלתו: (ג) בני איש עד-מה כבודי לכלמה תאחבון ה'ק תבקשו
כזב סלה: (ד) ודעו כי-הפלה ה' חסיד לו ה' ושמע בקראי אליו: (ה) רגזו
ואל-תחטאו אמרו בלבבכם על-משפכם ורמו סלה: (ו) זבתו זבחי-צדק
ובטחו אל-ה': (ז) רבים אמרו מן-יראנו טוב נסה-עלנו אור פניך ה': (ח)
נתתה שמחה בלבי מעת דגנם ותירושם רבו: (ט) בשלום וחדו אשכבה ואישן
כי-אתה ה' לבדך לבטח תשיבני:

פרק י"ח

(א) למנצח לעבד ה' לדוד אשר דברו לה' את-הבני השירה הזאת ביום הציל
ה' אותי מכל-איביו ומיד שאול: (ב) ויאמר ארחמך ה' חסדי: (ג) ה' סלע
ומצודתי ומפלטי א-לו צורי אחסה-בן מגני וקרן-ישיעי משגיבי: (ד) מהלל
אקרא ה' ומן-איבי אישיע: (ה) אפפוני חבלי-מות וגחלי בליעל יבעתוני: (ו)
חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות: (ז) בצר-לי אקרא ה' ואל-אל-הו
אשיע ושמע מהיכלו קולי ושיעתי לפניו תבוא באוני: (ח) ותגעש ותדעש
הארץ ומוסדי הרים ורגזי ויתגעשו כי-תרה לו: (ט) עלה עשן באפו
ואש-מפני תאכל גחלים בערו ממנו: (י) ויט שמים וירד גערפל תחת רגליו:
(יא) וירקב על-קרוב ויעף וידא על-כנפי-רוח: (יב) ושת חשך סתר סביבותיו
ספתו חשכת-מים עביו שחקים: (יג) מנגה נגדו עביו עברו ברד וגחלי-אש:
(יד) וירעם בשמים ה' ועליו ותן קלו ברד וגחלי-אש: (טו) וישלח חציו
ויפיצם ויברקים רב ויהמם: (טז) ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל
מנעתה ה' מגשמת רוח אפך: (יז) וישלח ממרום וקחני ומשיני ממעם רבים:

(יח) ויצילני מאיבני עץ ומישנאי כן-אמצו ממני: (יט) וקדמוני ביום-אירי ויהי-ה' למשען לי: (כ) ויוציאני למרחב ויחלצני כי חפץ בני: (כא) ויגמלני ה' כצדקי ככר ודני וישוב לי: (כב) כן-שמרתי דרכי ה' ולא-רשעתי מאל-ה': (כג) כן-כל-משפטיו לגנדי ויחזקני לא-אסיר מני: (כד) ואהי תמים עמי ואשתמור מעוני: (כה) וישוב ה' לי כצדקי ככר ודני לגנדי עיני: (כו) עם-חסיד תתחסד עם-גבר תמלים תתמם: (כז) עם-גבר תתברר ועם-עקש תתפתל: (כח) כן-אתה עם-עני תושיע ועינים רמות תשפיל: (כט) כן-אתה תאיר גדי ה' אל-הי וגיה חשבי: (ל) כן-בך ארץ גידור ובא-להי אדלג-שור: (לא) הא-ל תמים דרכי אמרת-ה' צדופה מגן הוא לכל החסים בו: (לב) כן מן אלוה מבקעני ה' ומן צור זולתני אל-הינו: (לג) הא-ל המאזיני חיל ויחן תמים דרכי: (לד) משינה הגלי פאילות ועל פמתי נעמידני: (לה) מלמד נדי למלחמה ונחתה קשת-נחשושה ורועתי: (לו) ותתן-לי מגן ושעך וימינת תסעדני וענותת תרביני: (לז) תרחיב צעדי תחתני ולא מעדי קדסלי: (לח) ארדוף אויבי ואשיגם ולא-אשוב עד-פלותם: (לט) אמהצם ולא-יכלו קום ופלו תחת רגלי: (מ) ותאזני חיל למלחמה תכריע קמי תחתני: (מא) ואיבני נתתה לי ערף ומישנאי אצמיתם: (מב) וישועי ואין-מושיע עלי-ה' ולא ענבם: (מג) ואשיחכם כעפר עלי-פני-רוח פטוט חוצות אריקם: (מד) תפלטני מרובי עם תשימני לראש גוים עם לא-ידעתי נעבדני: (מה) לשמע און ושמעני לו בני-זכר וכחשו-לי: (מו) בני-גבר ובלו ויחרגו ממסגרותיהם: (מז) חי-ה' וברוך צורי ויורום אלו-הי וישעני: (מח) הא-ל הנותן נקמות לו וידבר עמים תחתני: (מט) מפלטי מאיבני אף מן-קמי תרוממני מאיש חמס תצילני: (נ) עלי-כן אודה בגוים ה' ולשמך אומרה: (נא) מגדיל ישועות מלכיו ועשה חסדו למשיחו לדוד ולזרעו עד-עולם:

פרק כ'

(א) למנצח מזמור לדוד: (ב) נענך ה' ביום צרה וישגבך שם אל-הי ויעקב: (ג) וישלח-עזרתך מקדש ומציון ויסעדך: (ד) וזכר כל-מנחתך ועולתך ודשנה סלה: (ה) ותן-לך כלבבך וכל-עצתך ומלא: (ו) גרונה בישועתך ובשם-אל-הינו גדל ומלא ה' כל-משיאלותיך: (ז) עתה ידעתי כי הושיעני ה' משיחתי ונענהו משימי קדשו בגבורות ישע ומיני: (ח) אלה ברקב ואלה בסוסים ואנחנו בשם-ה' אל-הינו נזכיר: (ט) המה פרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד: (י) ה' הושיעיה חמלך ועננו ביום-קראנו:

פרק כ"ג

(א) מזמור לדוד ה' רעי לא אחר: (ב) בנאות השא ורביעני על-מי מנחות ונהלני: (ג) נפשי ושובב נחני במעגלי-צדק למען שמו: (ד) גם כי-אלך בגיא צלמות לא-אירא רע כי-אתה עמדי שבטך ומשענתך תמה ונחמני: (ה) תעריך לפניו שלחן נגד צרתי השגת בשמן ראשי כוסני ונהל: (ו) אך טוב וחסד ורחמיני כל-ימי חיי ושבתי בבית ה' לארך ימים:

פרק ל'

(א) מזמור שיר-הנפת הבית לדוד: (ב) ארוממך ה' כי הליתני ולא-שמחת איבי לוי: (ג) ה' אל-הי שועתי אלך ותפאני: (ד) ה' העלית מן-שאול נפשי חיתני מירדי-בור: (ה) זמרו לה' חסידיו והודו לזכר קדשו: (ו) כי רגעו באפו חיים ברצוני בערב ולזן בלי ולבקר הנה: (ז) ואני אמרתי בשלוי בל-אמיט לעולם: (ח) ה' ברצוני העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל: (ט) אלך ה' אקרא ואל ה' אתחנן: (י) מה-בצע בדמי ברהמי אל-שחת היורה עפר הוגיד אמתך: (יא) שמע ה' ורחמי ה' הנה-עזר לוי: (יב) הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה: (יג) למען זמרה קבוד ולא ידם ה' אל-הי לעולם אודה:

פרק ל"ח

(א) מזמור לדוד להזכור: (ב) ה' אל-בקצפת תוכיחני ובחמתך תסרגני: (ג) כי-חצית נחתי בג ותנחת עלי ידך: (ד) אין-מתם בבשרי מפני זעמך אין-שלום בעצמי מפני חטאתי: (ה) כי עונתי עברו ראשי כמשא כבד וכבדו ממני: (ו) הבאישו נמקי חבורתי מפני אונותי: (ז) נעונתי שחתי עד-מאד כל-היום קדר חלכתי: (ח) כי-ססלי מלאו נקלה ואין מתם בבשרי: (ט) נפונתי ונדפונתי עד-מאד שאנתי מנהמת לבי: (י) ה' נגדה כל-תאותי ואנחתי ממך לא-נסתרה: (יא) לבי סחרחר עזבני כחי ואור-עיני גם-הם אין אתי: (יב) אהביו ורעי מנגד נגעי ועמדי וקרובי מרחק עמדי: (יג) וינקטו מבקשי נפשי ודרשני העתי דברו הנות ומרמות כל-היום והגו: (יד) ואני קחש לא אשימע וכאלם לא ופתח-פיו: (טו) ואהי פאיש אשר לא-שמע ואין בפיו תוכחות: (טז) כי-לך ה' הוחלתי אתה תענה ה' אל-הי: (יז) כי-אמרתי פן-ושמחו-לי במוט רגלי עלי הגדול: (יח) כי-אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד: (יט) כי-עוני אגיד אדאג מחטאתי: (כ) ואיבי חיים עצמו ורבו שיאני שקר: (כא) ומשלימי

הָעַה תַּחַת טוֹבָה וְשִׁטְנוֹ תַּחַת הָרָפִי-טוֹב: (כב) אֱלֹ-תַעֲבֹנִי ה' אֱלֹ-הִי
אֱלֹ-תִרְחַק מִמֶּנִּי: (כג) תִּשָּׁחַד לַעֲזָרְתִּי ה' תִּשְׁוֹעָתִי:

פרק ס"ז

(א) לִמְנַצֵּחַ בְּנִינִית מִזְמֹר שִׁיר: (ב) אֱלֹ-הִים יִחַנְנוּ וְיִבְרַכְנוּ יָאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ
סֵלָה: (ג) לִדְעַת בְּאֶרֶץ הָרָפָה בְּכָל-יָוִם וְשִׁוְעָתָךְ: (ד) יוֹדוּךָ עַמִּים! אֱלֹ-הִים
יִוְדוּךָ עַמִּים כָּלֵם: (ה) יִשְׁמְחוּ וְיִרְנְנוּ לְאֻמִּים כִּי-תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וְלְאֻמִּים!
בְּאֶרֶץ תִּנְחֵם סֵלָה: (ו) יוֹדוּךָ עַמִּים! אֱלֹ-הִים יִוְדוּךָ עַמִּים כָּלֵם: (ז) אֶרֶץ נִתְּנָה
וְבוֹלָה יִבְרַכְנוּ אֱלֹ-הִים אֱלֹ-הֵינוּ: (ח) יִבְרַכְנוּ אֱלֹ-הִים וְיִירָאֵי אֱתֹ
כָל-אִפְסֵי-אֶרֶץ:

פרק פ"ד

(א) לִמְנַצֵּחַ עַל-הַתִּנִּית לִבְנֵי-קָרַח מִזְמֹר: (ב) מִה-יִרְדּוּת מִשְׁכַּנְתְּךָ ה' צָב-
אוֹת: (ג) נִכְסְפָה וְגַם-כָּלְתָהּ נַפְשִׁי לַחֲצֹצֹת ה' לִבִּי וּבִשְׁרִי לִרְנֵנוּ אֵל אֱלֹ-הִי:
(ד) גַּם-צִפּוֹרָא מִצֹּאֵה בַּיִת וְדִרְוֹרָא קֹן לָהּ אֲשֶׁר-שָׁתָה אֶפְרָחָה אֶת-מִזְבַּחוֹתֶיךָ
ה' צָב-אוֹת מִלְכִּי וְאֵל-הִי: (ה) אֲשֶׁר־יִשְׁבִּי בֵיתְךָ עוֹד וְהַלְלוּךָ סֵלָה: (ו) אֲשֶׁר־
אָדָם עוֹז-לוֹ בְּךָ מַסְלוֹת בְּלִבָּבָם: (ז) עֲבַדְנוּ בַעֲמֻק הַבְּקָא מַעַן וְשִׁוְעָהוּ
גַּם-בְּרָחוֹת יַעֲטָה מוֹרָה: (ח) וְלָכִי מִחֵיל אֱלֹ-הֵיךָ וְרָאָה אֱלֹ-הִים בְּצִיּוֹן: (ט)
ה' אֱלֹ-הִים צָב-אוֹת שִׁמְעָה תַּפְלִתִּי הָאֵינִי אֱלֹ-הִי יַעֲקֹב סֵלָה: (י) מִגִּנְנוּ רָאָה
אֱלֹ-הִים וְחִבֵּט פָּנָי מִשִּׁיחָךְ: (יא) כִּי טוֹב-יּוֹם בַּחֲצִיךָ מֵאֶלֶף בַּחֲרָתִי הַסְתַּוְּפָה
בְּבֵית אֱלֹ-הֵי מִדֹּוֹר בְּאֶהְלֵי-רָשָׁעִי: (יב) כִּי שִׁמְשִׁי וּמִנֵּי ה' אֱלֹ-הִים חֵן וְכְבוֹד
וְתֵן ה' לֹא יִמְנַע-טוֹב לְהַלְכִים בְּתַמִּים: (יג) ה' צָב-אוֹת אֲשֶׁר־אָדָם בִּטָּח בְּךָ:

פרק פ"ח

(א) שִׁיר מִזְמֹר לִבְנֵי קָרַח לִמְנַצֵּחַ עַל-מַחֲלֵת לַעֲנֹת מִשְׁפִּיל לְהִימֵן הָאֲזַרְחִי: (ב)
ה' אֱלֹ-הֵי וְשִׁוְעָתִי יוֹם-צַעֲקָתִי בְּלִלְהָ נִגְהָךְ: (ג) תִּבְּרָא לִפְנֶיךָ תַּפְלִתִּי
הַטָּה-אֲזַנְךָ לְדִוְתִי: (ד) כִּי-שִׁבְעָה בְּרָעוֹת נַפְשִׁי וְחַיִּי לְשִׂאֵל הַגִּיעִי: (ה)
נִחַשְׁבֹתִי עִם-יִוְרָדִי בּוֹר הָאֵינִי כַּגִּבֹר אִין-אֵינִי: (ו) בְּמַתִּים הָפְשִׁי כַּמֵּן חֲלָלִים!
שִׁכְבִּי קֶבֶר אֲשֶׁר לֹא זָכַרְתָם עוֹד וְהִמָּה מִיָּדְךָ נִגְדָּרִי: (ז) שָׁתַנִּי בְּבוֹר תַּחֲתוֹת
בְּמַחֲשָׁבוֹת: (ח) עָלִי סִמְכָה חֲמַתְךָ וְכָל-מִשְׁבְּרֶיךָ עֲנִיתִי סֵלָה: (ט)
הִרְחַקְתָּ מִיָּדְעִי מִמֶּנִּי שָׁתַנִּי תוֹעֲבוֹת לִמִּי כֹלָא וְלֹא אֶצָּא: (י) עֵינֵי דְאִבָּה מִנִּי עָנִי
קָרְאִיתְךָ ה' בְּכָל-יּוֹם שִׁפְחָתִי אֵלֶיךָ כַּפִּי: (יא) הִלְמַתִּים תַּעֲשֶׂה-כֹלָא
אִם-רָפְאִים וְקוֹמִי יוֹדוּךָ סֵלָה: (יב) הִסְפֵּר בַּקֶּבֶר חֲסִידְךָ אֲמוֹנֶתְךָ בְּאִבְדּוֹ: (יג)

הוֹדַע בְּחֵשֶׁךְ פֶּלֶאך וְיִדְקֶתְךָ בְּאֶרֶץ נִשְׁיָה: (יד) וְאֶנִּי אֵלֶיךָ ה' שִׁנְעֵתִי וּבִבְקָר
תִּפְלְתִּי תִקְדְּמֶךָ: (טו) לִמָּחָה ה' תִּנְחַח נִפְשִׁי תִסְתִּיר פְּנֶיךָ מִמֶּנִּי: (טז) עָלֵי אֲנִי וְגִנֹּעַ
מִגֵּעַר נִשְׁאֲתִי אִמְרֶךָ אֶפְיֹנָה: (יז) עָלֵי עֲבָרֵי חֲרוּגֶיךָ בְּעִתֶּיךָ צִמְתִּיתִנִּי: (יח)
סִבִּינִי כַּמִּיּוֹם כָּל-הַיּוֹם הִקְפּוּ עָלַי נָחַד: (יט) הִרְחַקְתָּ מִמֶּנִּי אֶהָב וְרַע מִיָּדַעִי
מִחֲשָׁךְ:

פרק צ'

(א) תִּפְלֶה לְמִשְׁחָה אִישׁ-הָאֵל-הַיּוֹם ה' מֵעוֹן אֶתָּה הֵייתָ לָנוּ בְּדֶרֶךְ יוֹד: (ב) בְּטָרֵם
הַיּוֹם יָלְדוּ וְתַחֲלֹל אֶרֶץ וְתִבֵּל וּמַעוֹלָם עַד-עוֹלָם אֶתָּה א-ל: (ג) תִּשָּׁב אֲנִישׁ
עַד-הַכֹּא וְתֵאמַר שׁוּבוּ בְנֵי-אֲדָם: (ד) כִּי אֵלֶיךָ שָׁנִים בְּעִינֶיךָ כְּיוֹם אֲתַמּוּל כִּי
יַעֲבֹר וְאֲשַׁמְרָה בְּלִילָה: (ה) זָרַמְתָּם שָׁנָה וְהָיוּ בִּבְקָר כְּחֹצֵר וְחֶלֶף: (ו) בִּבְקָר
יִצְרִי וְחֶלֶף לְעָרִים וְיִמּוּלֵל וְיִבְטֹשׁ: (ז) כִּי-כָלִינוּ בְּאֶפֶךָ וּבַחֲמַתְךָ נִבְחַלְנוּ: (ח) שִׁתָּה
עֲוֹנוֹתֵינוּ לִגְדָךְ עֲלַמְנוּ לְמֵאִיר פְּנֶיךָ: (ט) כִּי כָל-יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרֶתְךָ כָּלִינוּ שָׁנֵינוּ
כְּמוֹ-הַגֵּה: (י) וְיָמֵי-שָׁנֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֶתָ שְׁמוֹנִים שָׁנָה
וְרַחֲבָם עֲמָל וְאֵין כִּי-עַי חֵישׁ וְנִעְפָּה: (יא) מִי-יֹדַע עַי אֶפֶךָ וְכִירְאֶתְךָ עֲבֶרְתְּךָ:
(יב) לְמַנּוֹת יָמֵינוּ כִּן הוֹדַע וְנִבֵּא לִבֵּב חֲכָמָה: (יג) שׁוּבָה ה' עַד-מֵתֵי וְהַנְּחָם
עַל-עֲבֹדֶיךָ: (יד) שִׁבְעֵנוּ בִּבְקָר חֲסִידֶךָ וְגִרְגָּנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל-יָמֵינוּ: (טו) שְׁמַחְנוּ
כִּימֹצֵת עֲוֹנוֹתֵינוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: (טז) נִרְאָה אֶל-עֲבֹדֶיךָ פִּעֲלֶךָ וְחֲדָדְךָ
עַל-בְּנֵיהֶם: (יז) וְהָיוּ נָעִם ה' אֶל-הַיּוֹם עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה נִדְיָנוּ כֹּנֶנָה עֲלֵנוּ וּמַעֲשֵׂה
נִדְיָנוּ כֹּנֶנָהוּ:

פרק צ"א

(א) וְשֵׁב בִּסְתֵר עֲלִיזָן בְּצֵל שִׁמִּי וְתִלְוֶנָה: (ב) אֲמַר לֹה' מַחֲסִי וּמַצִּידִתִּי אֶל-הָיו
אֶבְטָח-בּוֹ: (ג) כִּי הוּא יִצְוֶיךָ מִפֶּה יְקִישׁ מִהֶבֶר הַיּוֹת: (ד) בְּאֶבְרָתוֹ יִסֹּךְ לָךְ
וְתַחַת-כַּנְפֵּי תַחֲסֶה צִנָּה וְסַחֲרָה אֲמַתּוֹ: (ה) לֹא-תִירָא מִפֶּחַד לִילָה מִחֶץ יַעֲוֶה
וְיָמָם: (ו) מִדְּבַר בְּאֶפֶל וְחֶלֶף מִקֶּטֶב יִשְׁיֵד צַהֲרִיּוֹם: (ז) וְפֶל מִצִּדְּךָ אֵלֶיךָ וּרְבִבָּה
מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: (ח) רַק בְּעִינֶיךָ תִּבְטֹשׁ וְשִׁלְמַת רִשְׁעִים תִּרְאָה: (ט)
כִּי-אֶתָּה ה' מַחֲסִי עֲלִיזָן שִׁמְתָּ מַעֲוֹנֶךָ: (י) לֹא-תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה וְגִנֹּעַ לֹא-יִקְרַב
בְּאֶחָלְךָ: (יא) כִּי מִלֵּאכְמִי יִצְוֶה-לָךְ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל-דְּרָכֶיךָ: (יב) עַל-כַּפֵּי וְשִׁאֲוֶיךָ
כִּן-תִּנָּח בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ: (יג) עַל-שֹׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ תִּרְמָס כְּפִיר וְתַנִּין: (יד) כִּי בִי
חֲסִיק וְאֶפְלָטָהוּ אֲשִׁיגָהוּ כִּי-יִדַּע שִׁמִּי: (טו) יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עֲמֹל-אֲנֹכִי בְּעֶרְהָ
אֶחֱצִיאוּ וְאֶכְפֹּרָהוּ: (טז) אֶרֶךְ יָמִים אֲשִׁיבִיעָהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי:

פרק צ"ח

(א) מזמור שירו לה' שיר חדש כי-נפלאות עשה הושיעה-לנו זמנו וזרוע קדשו: (ב) הודיע ה' ושיעתו לעיני הגוים גלה צדקתו: (ג) זכר חסדו וזמנו לבית ישראל ראו כל-אפסי-ארץ את ושיעת אל-הינו: (ד) הודיע לה' כל-הארץ פאתו ורגלו וזמרו: (ה) זמרו לה' בכנור בכנור וקול זמרה: (ו) בחצצרות וקול שופר הודיע לפני המלך ה': (ז) ודעם הים ומלאו תבל וישיבי בה: (ח) נהרות קף אחד הרים ורגנו: (ט) לפני ה' כי בא לשפט הארץ ושפט-תבל בצדק ועמים במישרים:

פרק ק"ד

(א) ברני נפשי את ה' ה' אל-הי גבלת מאד הוד והדר לבשתי: (ב) עטה-אור פשלה נטח שמים פוריעה: (ג) תמקרה במים עליותי השם-עבים רכבו המהלך על-כנפי-רוח: (ד) עשה מלאכו רוחות משחתיו אש להט: (ה) יסד-ארץ על-מכוניה בל-תמוט עולם ועד: (ו) תהום פלבוש פסיתו על-הרים נעמדו-מים: (ז) מז-געתה ונוסון מז-קול העמד נחפזו: (ח) נעלו הרים ודרו בקעות אל-מקום זה וסדת להם: (ט) גבול-שמת בל-נעברון בל-ישובון לכסות הארץ: (י) המשלח מעינים בגוילים בין הרים וכלכו: (יא) וישקי כל-חיתו שדי ושרו פראים צמאם: (יב) עליהם עוף-השמים ישכון מבין עפאלם ותנו-קול: (יג) משקה הרים מעליותיו מפרי מעטיה תשבע הארץ: (יד) מצמיח חצור לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מז-הארץ: (טו) ונון ישמח לבב-אנוש להצחיל פנים משמן ולחם לבב-אנוש וסעד: (טז) וישבעו עמי ה' ארנו לבנוז אשר נטע: (יז) אשר-שם צפרים וקנני חסידה ברושים ביתה: (יח) הרים הגבהים לעלים סלעים מחסה לשפנים: (יט) עשה נח למועדים שמש ידע מבואו: (כ) תשת-חטך ויהי לילה בן-תרמיש כל-חיתו-וער: (כא) הפירים שאגים לפנה ולבקש מא-ל אכלם: (כב) תזרח השמש ואספון ואל-מעונתם ורציו: (כג) יצא אדם לפעלו ולעבדתו עדי-ערב: (כד) מה-רבו מעטיה וה' כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קננה: (כה) הים גדול ורחב לנים שם-רמש ואין מספר חיות קטנות עם-גדלות: (כו) שם אניות וכלכו לויתן זה-נצרת לשחק-בו: (כז) כלם אליך ושרון לתת אכלם בעתו: (כח) תתן להם ולקטון תפתח וידך וישבעו טוב: (כט) תסתיר פניך ובהלון תסף רוחם ויגועו ואל-עפרם וישובו: (ל) תשלח רוחך ויבראון ותחדש פני אדמה: (לא) יהי כבוד ה' לעולם ושמח ה' במעשיו: (לב) המבוי לארץ

וְתִרְעַד יַגַּע בְּהָרִים וַיִּעֲשֶׂנוּ: (לג) אֲשִׁירָה לַה' בְּחַיִּי אֲזַמְּרָה לֹא־הִי בַעֲדָי:
(לד) וַעֲרַב עָלָיו שִׁיחוֹ אֶנְכִּי אֲשַׁמָּח בָּהּ: (לה) וְתָמְנוּ חֲסִיאִים מִן־הָאָרֶץ
וְרָשָׁעִים עוֹד אֵינָם בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת־ה' הַלְלוּ־גֹה:

פרק ק"י

(א) תִּלְלוּ גֹה־הוֹדוּ לַה' פִּי־טוֹב פִּי לַעֲוִלָם חֲסִדוֹ: (ב) מִי וַמְלֵל גְּבוּרָתוֹ ה'
וַיִּשְׁמִיעַ כָּל־תְּהִלָּתוֹ: (ג) אֲשִׁירִי שִׁמְחִי מִשְׁפָּט עֲשֵׂה צְדָקָה בְּכָל־עֵת: (ד) זָכְרֵנִי ה'
בְּרִצּוֹן עַמְּךָ פְּקֻדֹתַי בִּישׁוּעָתְךָ: (ה) לִרְאוּתָא בְּטוֹבַת בְּחִירָתְךָ לְשִׁמְחַת בְּשִׁמְחַת גּוֹיָךְ
לְהַתְהַלֵּל עִם־נִחְלָתְךָ: (ו) חֲטִאֵנוּ עִם־אֲבוֹתֵינוּ הַעֲוִנוּ הִרְשָׁעֵנוּ: (ז) אֲבוֹתֵינוּ
בְּמַצְרִים לֹא־הִשְׁכִּילוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ לֹא זָכְרוּ אֶת־רַב חֲסִדֶיךָ וַיִּמְרוּ עַל־נֶם
בְּנֵם־סוּף: (ח) נְיוֹשִׁיעִים לְמַעַן שְׁמוֹ לְהוֹדִיעַ אֶת־גְּבוּרָתוֹ: (ט) וַיַּעַר בְּנֵם־סוּף
וַיַּחֲרֹב וַיּוֹלִיכֵם בְּתַהֲמוֹת כַּמְדָּבָר: (י) נְיוֹשִׁיעִים מִנֶּד שׁוֹנָא וַיִּגְאָלֵם מִנֶּד אוֹיֵב:
(יא) וַיִּכְסּוּ־מֵנִם צְרִיחֵם אַחֲד מֵהֶם לֹא נִתְּרָה: (יב) וַיִּאֲמֵנוּ בְּדַבְּרֵנוּ וַיִּשְׁיִירוּ
תְּהִלָּתוֹ: (יג) מִהֲרוּ שִׁכְחוּ מַעֲשֵׂיו לֹא־חִפּוּ לַעֲצָתוֹ: (יד) וַיִּתְּאוּ תַּאֲוָה בַּמִּדְבָּר
וַיִּכְסּוּ־אֶל־בִּישְׁמִימִיו: (טו) וַיִּתֵּן לָהֶם שְׁאֵלָתָם וַיִּשְׁלַח רוּחוֹ בְּנַפְשָׁם: (טז) וַיִּקְנֵאוּ
לְמִשָּׁה בְּמַחֲנֶה לְאַהֲרֹן קְדוֹשׁ ה': (יז) תִּפְתַּח־אָרֶץ וְתַבְלַע דָּתָן וְאֶחָד עֵדֶת
אֲבִירָם: (יח) וְתַבְעֵר־אֵשׁ בְּעֵדָתָם לְהַבִּיחַ תִּלְהַט רִשְׁעֵיהֶם: (יט) וַעֲשׂוּ־עֵגֶל בַּחֲרֹב
וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְמִסְכָּה: (כ) וַיִּמְרוּ אֶת־כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׂוֹר אֶכָּל עֵשֶׂב: (כא) שִׁכְחוּ
אֶל־מוֹשִׁיעֵם עֲשֵׂה גְדֻלּוֹת בְּמַצְרֵיהֶם: (כב) נִפְלְאוֹת בְּאָרֶץ חָם נוֹרְאוֹת
עַל־נֵם־סוּף: (כג) וַיֹּאמֶר לְהַשְׁמִידֵם לִילֵי מִשָּׁה בְּחִירוֹ עַמְּךָ בְּפָרִץ לִפְנֵי הַשִּׁיב
חֲמַתּוֹ מִהֲשִׁחִית: (כד) וַיִּמְאָסוּ בְּאָרֶץ חַמְדָּה לֹא־הִאֲמִינוּ לְדַבְּרוֹ: (כה) וַיִּרְגְּמוּ
בְּאַחֲלֵיהֶם לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל ה': (כו) וַיִּשָּׂא יְדוֹ לָהֶם לְהַפִּיל אוֹתָם בַּמִּדְבָּר: (כז)
וְלְהַפִּיל זֶרַע בְּגִימִים וּלְזָרוֹתָם בְּאֶרְצוֹת: (כח) וַיַּעֲמֵדוּ לְבַעַל פְּעוֹר וַיֹּאכְלוּ זִבְחֵי
מֵתִים: (כט) וַיִּכְעִסוּ בְּמַעֲלֵיהֶם וּתְפַרֵץ־בָּם מַגֵּפָה: (ל) וַיַּעֲמֵד פִּינְחָס וַיַּפְלֵל
וַתַּעֲזֹר הַמַּגֵּפָה: (לא) וַתַּחֲטֵב לוֹ לְצִדְקָה לֹדֶד וָדָר עַד־עוֹלָם: (לב) וַיִּקְצִיפוּ
עַל־מִי מְרִיבָה וַיִּרְעַ לְמִשָּׁה בַּעֲבוּרָם: (לג) פִּי־הַמֶּרֶץ אֶת־רוּחוֹ וַיִּבְטֹא בְּשִׁפְתָיו:
(לד) לֹא־הִשְׁמִידוּ אֶת־הָעַמִּים אֲשֶׁר אָמַר ה' לָהֶם: (לה) וַיִּתְּעַרְבוּ בְּגִימִם
וַיִּלְמְדוּ מַעֲשִׂיהֶם: (לו) וַיַּעֲבִדוּ אֶת־עַצְבֵיהֶם וַיִּהְיוּ לָהֶם לְמוֹקֵשׁ: (לז) וַיִּזְבְּחוּ
אֶת־בְּנוֹתֵיהֶם וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם לְשָׂדִים: (לח) וַיִּשְׁכְּלוּ דָם נָקִי דָם־בְּנוֹתֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם
אֲשֶׁר זָבְחוּ לַעֲצֵב כִּנְעָן וַתַּחֲנַף הָאָרֶץ בְּדַמִּים: (לט) וַיִּסְמְאוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם וַיִּזְנוּ
בְּמַעֲלֵיהֶם: (מ) וַיַּחֲרֵ־אֵף ה' בַּעֲמָן וַיִּתְּעַב אֶת־נִחְלָתוֹ: (מא) וַיִּתְּנֵם בְּיַד־גִּימִם
וַיִּמְשְׁלוּ בָהֶם שְׂנְאֵיהֶם: (מב) וַיִּלְחָצוּם אוֹיְבֵיהֶם וַיִּפְגְּעוּ תַּחַת רַגְלָם: (מג) פְּעָמִים

רבות וצילם והמה נמרץ בעצתם וימלכו בעיניהם: (מד) וירא בער להם בשמעי
את-הנחם: (מה) ויזכר להם בריתו וינחם קרב חסדיו: (מו) ויתן אותם לרחמים
לפני כל-שויבהם: (מז) הושיענו ה' אל-הינו וקבענו מן-הגלים להודות לשם
קדשך להשתבח בתהלתך: (מח) ברוך ה' אל-הינו ושראל מן-העולם ועד
העולם ואמר כל-העם אמן הללו-ג-ה:

פרק קי"ז

(א) הללו את ה' כל-גוים שבהוהו כל-האמים: (ב) כי גבר עלינו חסדו
ואמת-ה' לעולם הללו-ג-ה:

פרק קמ"ב

(א) משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה: (ב) קולי אל-ה' אזעק קולי אל ה'
אתחנן: (ג) אשפך לפני שיתי צרתי לפני אנני: (ד) בהתעטף עליו רוחו
ואתח' והעת גתיתו באר-ח-זי אהלך טמני פח לי: (ה) הבטי נמין ויראה
ואין-לו מנוח אבד מנוס ממני אין דורש לגפשי: (ו) זעקתי אליך ה' אמרתי
אתה מחסי חלקי בארץ החיים: (ז) הקשיבה אל-הנתי כי-הלתי מאד הצילני
מרדפי כי אמצו ממני: (ח) הוציאה ממסגרי נפשי להודות את-שמך כי נסתרו
צדיקים כי תגמל עלי:

פרק קמ"ג

(א) מזמור לדוד ה' שמע תפילתי האניגה אל-תחניני באמנתך עניי בצדקתך:
(ב) ואל-תבוא במשפט את-עבדך כי לא-יצחק לפניך כל-חי: (ג) כי רחף
אויב נפטי דבא לארץ חיתי הושיבני במחשבים כמתי עולם: (ד) ותתעטף
עלי רוחי פתוכי ושתומם לבי: (ה) זכרתי נמים מקדם הגיתי בכל-פעלך
במעשה דרך אשוחח: (ו) פרשתי ודי אליך נפשי בארץ-עופה לה סלה: (ז)
מהר עניני ה' פלטה רוחי אל-תסתר פניך ממני ונמשלתי עם-נרדכי בור: (ח)
השמיעני בבקרה חסדך כי-בך בטחתי הודיעני דרך-זי אלך כי-אליך נשאתי
נפשי: (ט) הצילני מאיביו ה' אליך כסיתי: (י) למדני לעשות רצונך כי-אתה
אלו-הי רוחך טובה תנחמי בארץ מישור: (יא) למען-שמך ה' תחניני בצדקתך
תוציא מצרה נפשי: (יב) ובחסדך תצמית איבי והאבדת כל-צרתי נפשי כי אני
עבדך:

פרק קכ"א

(א) שִׁיר לְמַעֲלֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֱלֹהִים מֵאֵן יָבֹא עֲזָרִי: (ב) עֲזָרִי מֵעַם ה' עֲשֵׂה שְׁמִי וְאַרְצִי: (ג) אֱלֹהֵי יִתְזַלְזַל לְמִשְׁכַּן רָגֵל אֱלֹהִים שִׁמְרֵךְ: (ד) הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִשָּׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: (ה) ה' שִׁמְרֵךְ ה' צִלְךָ עַל-יַד וּמִיְמִינֶךָ: (ו) יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא-יִכָּפֶה וַיָּתֵחַ בַּלְיִלָה: (ז) ה' יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל-רָע וְיִשְׁמַר אֶת-נַפְשְׁךָ: (ח) ה' יִשְׁמַר-צִיְאוֹתֶיךָ וּבִיָּאֶךָ מִעֵתָה וְעַד-עוֹלָם:

ואחר כך תהגה במשנה יום א' זבחים, יום ב' מנחות, יום ג' מדות, יום ד' תמיד, יום ה' תעניות, יום ו' ספר יצירה וספרא דצניעותא, ואחר גמר קריאת הסדר הזה תאמר.

תפלה למגיפה אחר הלימוד הנזכר

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שבזכות תורתך התמימה, ובזכות נביאיך הקדושים, ובזכות דוד עבדך אשר למדנו בתורת קדשם היום, יכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על מדותיך, ותתנהג עמנו ה' אלקינו במדת החסד ובמדת הרחמים, ותכנס לנו לפניך משורת הדין, ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומארצך ומנחלתך, וראה בעין חמלתך כי בצרה גדולה אנחנו, כי עלה מות בחלוננו בא בארמונותינו, ובכל חוצות הצווחה גדלה ורבה, גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה, אבות על בנים צועקים בבכי תמרורים בראותם צרת עולליהם נוהים ממכתם, בהשתפך נפשם על חיק אמותם, וגמס כל לב, ורפו כל ידיים, וכל ברכים תלכנה מים, ואם תפנה לחטאינו אבדה תקותינו, ואם לא תתמוכנו אין תקומה למפלתינו.

ה' אלקים, אל תשחת עמך ונחלתך, וראה כי עמך הגוי הגדול הזה, וסלחת לעונינו ולחטאתינו ונחלתנו, ורחם עלינו ועל טפינו ועל עוללינו ועל תינוקות של בית רבן צאן קדשים, ואדוני יודע כי הילדים רכים, ותראה לפניך אפרו של יצחק צבור על גבי מזבחך, ואמור למלאך המשחית בעם רב, עתה הרף ירך, ולא תתן המשחית לבא אל בתינו לנגוף עוד, ותכרית ותשמיד כל המשחיתים, ... כאריה תשאג לעומתם ותכניעם מלפנינו ... צוה למלאכך הקדושים הממונים על השמירה, שישמרו וימלטו לנו ולבתינו טפינו ועוללינו

וכל בית ישראל, מדבר, ומגיפה, ומשינוי ועיפוש האויר היום ובכל יום ויום, והסר השמן מלפנינו ומאחרינו, ובצל כנפיך תסתירנו, ושמור צאתנו ובואינו לחיים טובים ולשלום מעתה ועד עולם, ... ותסלק המות מכל חולי עמך בית ישראל המוכים במגיפה ושאר תחלואים, ותמלא רחמים עליהם, להחלימם, ולרפאותם, ולהחיותם, רפואת הנפש ורפואת הגוף לעבודתך וליראתך, עשה למען שמך וכו', יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי.

י' פסוקים מהרמב"ן ונוסח תפלה

י'מם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי תפילה לאל הני. ו'אני תפילתי לך ה' עת רצון אלקים ברוב חסדך ענני באמת ישעך. ד'רשתי את ה' וענני ומכל מגורותי הצילני. ה'טה אלי אונך מהרה הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות להושיעני. א'לקים להצילני ה' לעזרתי חושה. ו'אתה אלקים ה' עשה אתי למען שמך כי טוב חסדך הצילני. א'תה הא-ל עושה פלא הודעת בעמים עוזך. ו'יושיעם למען שמו להודיע את גבורתו. ה'צה א-ל יושיעתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת י-ה ה' ויהי לי לישועה. א'לקים אל תרחק ממני אלקי לעזרתי חושה.

אלקינו בשמים גדולתו יצילנו יחיד תמיד צדקתו יעזרנו. קדוש רחמן ענותנותו ירחמנו שד-י טובו נצח יחננו. נוראות גבורות דגלו יחסנו י-ה כביר שגובו ישמרנו. בוחן טהורים רצונו ישגבנו צבי תפארת גבורתו יפלטנו. חסין קוממויות בגודלו ידריכנו טהרת נצוח עוזו יפדנו. יושר גמולו לבד יושיענו פני זכות קדושו יגמלנו. ששה קצוותיו ורוחותיו יסובבנו צדקת יחודו תמיד יברכנו.

אזהרות שמירה בימי המגיפה

ועל כל אלה הוי זהיר, שלא תלך בשוק בלילה עד אור בוקר, ולא תצא החוצה ביום המעונן, וגם הוי זהיר לסגור בעדיך מתחילת שעה שישית עד אחר שעה שביעית, ולא תלך ברחובה של עיר באמצע אפס מן הצד, והוי זהיר מקפיצה ודילוג, ומנהג אדוני אבי ומורי היה, ללכת בזמן מגיפה כשהוצרך לצאת, בכיסוי המצח, והמעם פשוט.

ובענין האכילה, הוי רגיל במאכלים קלים, ובלתי יהיו מעופשים, ולא תסבול רעב וצמא, ולא תתענה באלה הימים זולת תענית ציבור, והוי זהיר למנוע עצמך מצנן וחזרת ושומים ובצל בימים האלה, ואם תוכל לבלתי אכול בשר כלל אין לך שמירה גדולה הימנה, ואם תאכל, הוי זהיר שתהיה בשר גדי ולא בשר בקר... ועכ"פ הוי זהיר מאד מריח אשפות וריח נבילה וטינופת, ושים לפניך כל ריח טוב כו'.

והוי זהיר להרחיק עצמך ממי שהוא ניגף, וממלבושיו, ומשכונתו כמו שכתב הרב (האר"י) ז"ל, שחולי זה בא מברורי הנצוצות שלא נבררו כל צורכם ויש בתוכם עדיין פסולת הקליפה ואלו הקליפות הן הנה המכות את האדם במגיפה, ומתדבקים ממש בו במלבושיו ובשכונתו, וכל הקרב אצלם ניזוק מהם, בר מינן, אך אין זה אפס בישיבה ממש שיושב שמה אצל החולה, ובכן, הקליפה נאחזת בו, אבל כל שלא ישב אלא עומד, אין שלטון הקליפה כל כמה שלא קנה שמה שביתתו, ואף זה לא תעשהו אלא על צד ההכרח רב.

עיקר השמירה מן המגיפה ע"י תפלה בדמיע ועסק התורה

ט) ודי בזה במה שהודעתך מעט מזער מאת אשר כמוס עמדי, ועמוד הכל הוא לערוך תפילתך בדמיע לב ולהרבות עסק התורה, והא בלא הא לא סגיא, ובכן, ה' ישמרך מכל רע ונגע לא יקרב באהלך....

סיבת המגיפה בעון העדר צניעות

יב) עתה, באתי להזהירך על אודות מנהג של גיהנם שנתפשט שם בעירכם, להיות במחולות בחורים ובתולות יחד, וכן בימי השמחה אנשים ונשים בבית אחת, ועולה על רוחתם כי לשם מצוה הם עושים לשמחת חתן וכלה, והם לא ידעו ולא יבינו, כי רפאים שם בעמקי שאול קרואיה, וכדי בזיון וקצף בעיני אלקים ואדם, כי רבים חללים הפילה ועצומים כל הרוגיה, ומוזה הפגם - **לפניו ילך דבר**, לכן, בני שיתו לבבם על כל דברי אלה, ותנו כבוד לאלקים, למען ישוב חרון אף ה' מעליכם, ומלך ביופיו תחזינה עיניכם, נאם עבדכם.

